

På Tave bondes ager

Tekst: B. S. Ingemann, 1843

Melodi: Dansk folkemelodi

1.

På Tave bondes ager ved Birkende by,
der gik en lille plovdreng og sang under sky.
Han messed' som klerken og drev på treven hest:
"Gud give, Hans Plovkøring kunne blive præst!"

2.

Bag ploven nikked bonden, han lytted dertil:
"Hver purk kan blive bisp, når Vorherre kun vil.
Løb ej Morten Børup fra plov og bondehørs?
Nu tugter han pilte til lærde mænd i Års."

3.

Det var hin lille plovdreng fra Birkende by,
hans navn fløj over Danmark med folkeligt ry,
en dansk Morten Luther, han stred med ordets sværd
og sejred med ånden i hjertefolkets hær.

4.

Ret aldrig nogen plovkøring drev det så vidt,
han stoled på sin Gud, på sig selv dog kun lidt.
Den dag, han ej kæmped med modgang eller nød,
han frygted, Guds nåde som før ej til ham flød.

5.

Den dag, de stolte bisper i fængsel blev bragt,
Guds ord var på Guds alter af bondehånd lagt.
Da folket var frelst og udslukt det bitre had,
Hans Tavsens i Ribe på bispestolen sad.

6.

Men mer end alle bisper i Dannemarks land
hin bondesøn han sørged for kvinde og mand.
Ret aldrig hans navn skal i danske hjerter dø,
så længe der ringer en klokke over ø.

Bernhard Severin Ingemann, 1789-1862